

Az első évtized

"Már csupán öt esztendőnek kell eltelnie, hogy ismét ünnepelhessünk" - írtam csipetnyi humorral, de ugyanakkor sok-sok optimizmussal a Calandrella fennállásának első kerek, azaz ötödik évfordulójára 1991-ben, hozzátéve, hogy az idő bizony gyorsan telik. De, hogy ennyire gyorsan? Mert íme itt az újabb jubileum, megjelent a tizedik kötet. Elértük, megértük, s ki vitatná, hogy ez a mai rohanó világban már egy kicsit történelem. És persze apróbb csoda is, hiszen egy "nonprofit vállalkozást" (amely még önköltségét sem termeli meg) kellett és kellene ezután is életben tartani. Megpróbálva szegény, vidéki rokonként szégyenlősen sündörögve odaférni az asztalhoz, ahol a javakat osztják. Mitagadás - eddig hiába. Itt vannak viszont Kiadóink, a KLTE Állattani Tanszéke, Hortobágyi Nemzeti Park és azok nagylelkű vezetői, mellettük Debrecen Város Önkormányzata, akik nem engedik, hogy ügyünk sok más, hasonlóan jó hazai elképzelés és kezdeményezés szomorú sorsára jusson, s eltűnjön a süllyesztőben.

A Calandrella pedig, úgy érzem, "meghálálja" a gondoskodást és betölti vállalt feladatát: oktatást, kutatást, természetvédelmet - eddig több, mint félezer, hosszabb-rövidebb cikk formájában. Ezek azután eljutnak minden jelentős helyre, s már nem csak itthon. Várják, igénylik és eredménnyel forgatják a Calandrellát, s ha keveset is idézik, tudjuk, mert tapasztaljuk, milyen sokan felhasználják adatait. Elismerést nem várunk, igaz, nem is nagyon kapunk. Eddig a Búvár című lapban történt említés róla, egy hazai "madártani lapok" felsorolásában ... Mi azért tesszük a dolgunkat, s velünk együtt az a nem kevés kutató, akik közül sokan már törzstagnak, amolyan házi szerzőnek számítanak. Őket e helyről külön is

köszöntjük, s hálásak vagyunk önzetlen munkájukért! Reméljük, továbbra is kitartanak a jó ügy mellett, gazdagítva a Calandrella tartalmát, emelve színvonalát.

Az újabb jubileumra ismét öt évet kell várnunk, de sokakkal együtt úgy hiszem, hogy minden egyes szám megjelenése ünnepnek számít azoknak, akik a Calandrellával kapcsolatban állnak, hozzá közel érzik magukat. Mi pedig, a Szerkesztőbizottság tagjai azon fáradozunk, hogy minél több információt nyújthassunk át olvasóinknak és az eddiginél is nagyobb eredménnyel végezhessük a veszélyeztetett természeti értékek megóvását. Ez ad erőt és hitet az elkövetkező évtizedekre, az újabb kötetek megjelenéséhez.

Főszerkesztő